Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

plurima casib; ⁊ mutatis hi m̃ facuũt annomnatõe. Tibiũ gracchũ
r. v. admunitõe. phibuit indigna nec dici ineo gnoscere.
Caio gracco occiso: ablata · que iurũ r. p. amantissimũ subito desinu ciuitatis eripuit. Satiũnũ fide captũ phidia preeiusiura iuraut. Tuus ó drase sanguis domesticos parietes tuũ parentis aspsit. Sulpitio cui paullo aũ oia ecclesiãt · eis bisiatio ñ m̃ uuĩe ⁊ sepeliri phibuerũt. Hec lacrima gna ex ornatõũ · quæ unũ insimulũt cadentib; ũbis · ĕciũ mannomunatõib; positũ: · praro sumenda sĩ · ẽ mutare dicim̃. Ipsa q̃ ñ hiudnũt accõmodata; — Q̃r fides ⁊ gũnas ⁊ seuerias oratoia minuũt. his exornatõib; frequentũ collocatis · et ñ m̃ tollũt auctoritas dicendi · ⁊ offendũt q̃ inerim̃ ornõe; ipsa q̃ · mbis lepos ⁊ festiuitas · ñ dignitas neq; pulcitudo. Q̃r que sĩ ampla atq; pulcĕ diu placĕ possĩ. q̃ lepida sĩ ⁊ gcunna cito facietate efficuũt auri ũ sensum fastidiosissimũ. Q̃m m̃ g̃ sicrebro his gnib; uterũ · puerilu uidem̃ elocõe delectari · ⁊ si raro interiem̃ hasexornatões ⁊ incausa tota uariæ dispargem̃ ⁊ mode luminib; distinctis illustrium orõne. Subiectio: ẽ interrogam̃ adiuari os aut querum̃ ipi int̃ nos q̃ abiuis aut q̃ ⁊ nos dici possit. Deiñ iudicium̃ id q̃ opæt ⁊ dici aut ñ opæt. aut nob adiuuito fuĩum sit aut illis obfuĩum. Dit de ⁊ rio hi m̃. Quero g̃ uũ iste tã pecuniosus factus sit. ãplũ patrimoniũ relictũ: ãt patris bona uenierũ. Hereditas aliq̃ obuenit. ñ pt dici. ⁊ ⁊ anteces sarius omib; exheredat̃: ⁊ primũ aliq̃ exclusit aut iudicio cepit. ñ m̃ id ñ fecĕ. ⁊ ⁊ inliup ipgũdi sponsioẽ iuncta est. & si his rõnib; locupletem̃: sic omis uideris. aut iste domi na

repiri posse sĩ eiusdo iactione ⁊ ⁊ suprõõpe cim̃ à studia magis ad delectõne q̃ adiuitate vident.

q. d subiectio